

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 5. Vtrum non baptizatus possit bapptizare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ARTICVLVS V.

*Vtrum non baptizatus posse
baptizare?*

Respondet Primò, In extrema necessitate etiam infidelem posse baptizare. Definitū est à Nicolao Primo in Epistola ad consulta Bulgarorum cap. 104. & in Concil. Lateranensi magno, Capitulo Firmiter. & in Florentino. Secundò, Si absque necessitate hoc fieret, vterque, tam baptizans, quam baptizatus grauiter peccaret.

Potes; Quale peccatum est, si femina, vel laicus extra calum necessitatis baptizet?

Respondeo, Communis sententia est esse peccatum mortiferum. Primò; Quia est contra preceptum Ecclesiae in re graui. Secundò, quia est alieni muneris usuratio; baptizare enim est proprium munus Sacerdotum. Tertiò, Quia si Sacerdos sine necessitate prætermitteret Baptismi solemnitatē, mortiferè peccaret. Similiter si alienum subditum sine debita licentia; vi patet 16. q. 1. Canone Interdicimus. iuncta glossa. Pari modo si in domo priuata absque necessitate baptizet Sacerdos, mortiferè peccat; nisi sit Filius Regis vel Principis, vt colligitor ex Clementina Unica de Baptismo: ergo potiori iure dicendum est grauiter peccare laicum, qui sibi non subditum in domo priuata, & sine necessitate baptizat: nam est contra ius diuinum. Vnde monendae sunt obstetrics, ne sine magna necessitate infantes baptizent. Ignorantia tamen inculpata potest eas excusare à peccato, vt hīc Caietanus docet: sicut & Iudæum, qui seipsum baptizauit: de quo habetur in Capitulo Debitum. de Baptismo, & eius effectu.

Laicus vel
Femina
baptizans
extra ne-
cessitatem
peccat mor-
saliter.

**In priuata
dono quā-
do liceat
baptizare.**

Non posse
duos, vt
ministros
partiales
vnum ba-
ptizare,
contra Ca-
ietanum,
verius vi-
deatur.

esse; nam duo illi conficiunt & conferunt vnum Sacramentum partiale.

Sed Contra: Baptizo, Primò & immediatè significat Abluo, & secundariò significat Baptismi Sacramentum impendo, scilicet mediante ablutione: vnde semper significatur, quod ille abluit, qui Sacramentum impedit. Confirmatur; quia forma illa non potest conuenienter materiam determinare, ciusque arctare significationem, nisi ab eodem ministro procedat: debent enim procedere ex eadem intentione, cum ab intentione deficiuntur ad significandum & efficiendum: vnde etiam nunquam aliter vsum est in Ecclesia factum.

Sed instat Caietanus; Si alter vtatur forma Græcorū, Baptizetur seruus Christi, altero abluciente, nullum committetur mendacium: ergo sic falso tem constabit Baptismus.

Respondet Negando Antecedens; Quia forma Græcorum intelligenda est iuxta formam Latinorum, hoc sensu: Baptizetur seruus Christi à Christo per mequod etiam perpetuus Ecclesiæ vñus confirmat, in qua nunquam nisi ab vno ministro datus est Baptismus. Deinde, et si possint illa verba ab altero sic deprecatoriè dici; non tamen practicè; quo tamen modo debent accipi. Qui enim nō abluit, non potest dicere Baptizetur, intendendo per suam actionem abluer, quia tunc significaret se abluer. Hinc patet, multo minus perfici Sacramentum, si forma dividatur, & alter dicat, Ego te baptizo; alter, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti: quia tunc inuocatio Trinitatis non determinabit verbum Baptizandi, nec elevarit ad significacionem Sacramentalem.

De altero modo: Si duo ministri vnum hominem abluant, vtroque integrum formam proferebant, legitimus erit Baptismus. Est certum. Vbi tamen aduerte, eum qui prior absolutus, baptizatur; qui posterior, nihil effecturum, quia tunc simili effectum incapax. Quod si eodem momento absoluunt, vterque vere baptizabit, & effectus Baptismi erit integrè à singulis.

Dices; Vnus effectus non potest esse à duabus causis integris eiudem rationis. Respondent quidam non esse duo Sacraenta Baptismi, sed vnum tantum, quod etiam insinuat D. Thomas.

Sed contrà; Quia hīc sunt due forme, duæ ablutiones, duo ministri, & duæ intentiones, vt duo Sacraenta. Neque D. Thomas contrarium sentit, sed solùm vult non esse duo effectu & subiecto supposito. Vnde dicendum est, vnum effectum posse esse à duabus causis integris, presertim quādo illæ sunt cause morales. Imò in moralibus id fieri potest. Idem accidit in cōsecratione, quando recens ordinati ex cōluctudine Ecclesiae pronuntiant formam consecrationis simul cum Episcopo: tunc enim, si eodem momento finiant, illa transubstantiatione integrè est à pluribus causis.

ARTICVLVS VI.

*Vtrum plures possint simul vnum
baptizare?*

Notandum est; Hunc Articulum dupliciter posse intelligi. Primò, Vtrum duo possint simul tanquam ministri partiales vnum baptizare. Secundò, Vtrum tanquam ministri integri & per se sufficientes?

De priore sensu: Caietanus hīc, & Marsilius qu. 4. ar. 8. putant Baptismum esse legitimum, si alter infantem abluit, & alter verba proferat, modò hæc moraliter simul fiat. Sed longè verius est talem baptismum non valere. Insinuat D. Thom. hoc loco: estque communior sententia Doctorum. Ratio est; Quia supposita institutione Christi, prout nunc est, quacunque forma vtentur, committent mendacium. Si enim is qui formam profert, dicat, Ego te baptizo, mentitur; quia ipse non abluit infantem, sed alter. Si dicat, Nos te Baptizamus, similiter mentitur; quia significat etiam se abluer infantem, cum alter solus abluit.

Respondeo Caietanus non committi mendacium in forma: Quia baptizo hīc significat nō abluo aqua, sed Sacramentum Baptismi impendo: sensum enim esse, Nos te baptizamus, id est, Nos tibi Sacramentum Baptismi impendamus: hoc autem verum

**Vtrum si verus Baptismus, si duo si simul ba-
ptizent: Ego te baptizo, si alius te
non baptizat?**

Respondeo; Si sic intelligant, Ego te baptizo, si aliis, quantum in se est, te non baptizat; sic non est Baptismus, quia se mutuo destruunt. Si autem sensus